

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/727/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814215191
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814215191.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: E. U. N., a.s., so sídlom Y. XXXX/XXX, K., IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou A. A. s.r.o. so sídlom K. XXX/XX, Y., IČO: 47 234 679 proti odporkyni: M. S., bytom K., A. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: L. na Q. Q. N. E., so sídlom J. X. X, K., IČO: 42 176 778, odporkyňa aj vedľajší účastník právne zastúpení JUDr. M. U., advokátom so sídlom J. H. X/M., X., o zaplatenie 1 809,43 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 16C/172/2014-40 zo dňa 9. februára 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania m e n í tak, že navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť odporkyni náhradu trov konania vo výške 401,91 Eur z titulu trov právneho zastúpenia , a to na účet právneho zástupcu odporkyne JUDr. M. U., advokáta so sídlom X., J. Kráľa X/A, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh vo veci samej zamietol a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporkyni náhradu trov konania vo výške 536,11 Eur z titulu trov právneho zastúpenia, na účet JUDr. M. U., advokáta so sídlom v X., J. H. X/A, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch , § 37 ods. 1, § 451 ods. 1,2, § 456, § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka a tou skutočnosťou, že návrh nie je dôvodný. Súd konštatoval, že úverová zmluva, ktorú účastníci uzatvorili, v časti dojednaní o revolvingovom úvere neobsahuje náležitosti stanovené v § 4 ods. 2,3 zákona o spotrebiteľských úveroch a v tejto časti je neplatná. Uvedené konanie navrhovateľa je nekalou praktikou, ktorej nemôže byť poskytnutá právna ochrana. V danom prípade nebola pri revolvingovom úvere dodržaná ani písomná forma podľa § 4 ods. 2,3 zákona č. 258/2001 Z.z., a teda ak navrhovateľ poskytol odporkyni úver , ktorý následne odporkyňa čerpala prostredníctvom kreditnej karty, bolo to na základe neplatného právneho úkonu. V zmysle konštatovanej neplatnosti právneho úkonu možno navrhovateľovi priznať iba nárok titulom vydania bezdôvodného obohatenia, ku ktorému došlo na strane odporkyne, ktoré musí odporkyňa vydať. Súd uviedol, že odporkyňa celkovo vyčerpala 2 710 Eur, celkovo zaplatila navrhovateľovi 1 710,45 Eur, na základe čoho jej vznikla povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie v sume 999,55 Eur. V danej veci však právny zástupca odporkyne a vedľajšieho účastníka vzniesol námietku premlčania, na ktorú súd prihliadol, keďže táto bola dôvodná (dvojročná lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia začala najneskôr plynúť 30.09.2011 a žaloba bola podaná až dňa 18.08.2014). Súd z týchto dôvodov považoval za neopodstatnený aj návrh navrhovateľa na zaplatenie zvyšnej časti istiny vo výške 776,43 eur ako aj úroku vo výške 0,63 Eura úroku za hotovostné transakcie vo výške 32,82 Eur. Taktiež úroky z omeškania si navrhovateľ nedôvodne uplatnil z premlčanej a neopodstatnenej pohľadávky. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej odporkyni priznal plnú náhradu trov konania, ktoré si uplatnil jej právny zástupca vo výške

536,11 Eur z titulu trov právneho zastúpenia, a to za 3 úkony právnej pomoci po 81,33 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie zo dňa 30.01.2015 a zastupovanie na pojednávaní), 3 režijné paušály po 8,39 Eur. Ďalej priznal právnemu zástupcovi odporkyne náhradu cestovného za účasť na pojednávaní 09.02.2015 za cestu X. - K. a späť pri vzdialenosti 240 km, spotrebe 7 l/100 km, základnej náhrade 0,183 €/km a cene pohonných hmôt 1,30 €/l v sume 65,76 € a náhradu za stratu času za 8 polhodín po 13,89 Eur v sume 111,84 Eur. Spolu trovy konania predstavovali sumu 446,76 Eur a keďže právny zástupca odporkyne je platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvýšili sa trovy právneho zastúpenia o DPH vo výške 20% zo základu 446,76 Eur, t.j. o sumu 89,35 Eur. Spolu tak súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia odporkyne v sume 536,11 Eur vrátane DPH.

Proti tomuto uzneseniu, jeho výrokovej časti, ktorou súd prvého stupňa rozhodol o náhrade trov konania odporkyne, podal v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ. Podanie riadneho opravného prostriedku odôvodnil poukázaním na ust. § 205 ods. 2 písm. a),b),d),f) O.s.p. Podľa jeho názoru súd neskúmal, či zo strany účastníka bolo zjavné, že ide o účelné uplatnené trovy právneho zastúpenia. Vedľajší účastník na strane odporkyne (správne právny zástupca odporkyne) si vyúčtoval trovy za náhradu stratu času za účasť na pojednávanie dňa 06.03.2015 (správne 09.02.2015) z X. do L. (správne do K.). Vyjadril presvedčenie, že táto položka vedľajšiemu účastníkovi (správne právnomu zástupcovi odporkyne) neprináleží a to v súlade s ust. § 17 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. v platnom znení., keďže pojednávanie sa zúčastnil advokátsky koncipient, a nie advokát samotný. Mal za to, že v zmysle ust. § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. je možné náhradu za stratu času priznať len advokátovi, nie je zamestnancovi, ani advokátskemu koncipientovi. Uviedol, že účelom náhrady za stratu času je finančne kompenzovať stratu, ktorá vzniká advokátovi cestovaním, teda stratu za čas počas ktorého by mohol vykonávať inú odbornú prácu s tým, že advokátsky koncipient je zamestnancom advokáta, ktorý je advokátom vyslaný na služobnú cestu. Zdôraznil, že ak by súd priznal náhradu za stratu času aj za čas strávený cestou zo sídla advokáta do sídla súdu a späť advokátskemu koncipientovi, potom by za tento čas získal advokát príjem z výkonu vlastnej odbornej práce, ako aj z náhrady za stratu času, ktorá má byť práve kompenzáciou. Rovnako by potom podľa jeho názoru mohlo v prípade priznania náhrady za stratu času dôjsť k tomu, že ak by advokát poveril svojím zastúpením v rovnaký deň a v rovnaký čas viacerých koncipientov alebo svojich zamestnancov, náhrada za stratu času by bola priznávaná opakovane, čo je v rozpore so zmyslom ust. § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Okrem toho má za to, že celkovú výšku trov právny zástupca účelne nevynaložil. Poukázal pritom na uznesenie NS SR z 19.marca 2014, sp. zn. MCdo 5/2013. Následne zmätočne dodal, že žiada rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie eventuálne rozsudok zmeniť a návrhu vyhovieť .

K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadrila odporkyňa prostredníctvom právneho zástupcu, ktorá žiadala rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť a priznať jej aj náhradu trov odvolacieho konania. Uviedli, že námietky navrhovateľa obsiahnuté v jeho odvolaní možno hodnotiť ako účelové. Navrhovateľ mylne a nelogicky takmer v celom odvolaní spochybňuje nárok na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, pričom v uvedenej veci je odporkyňa zastúpená advokátom a vedľajší účastník v konaní neurobil žiadny úkon ani písomné podanie a náhrada trov konania nebola vedľajšiemu účastníkovi ani priznávaná. Toto nasvedčuje tomu, že podanie navrhovateľa, resp. jeho právneho zástupcu sú zjavne formulárové, bez hlbšej analýzy konkrétnej právnej veci. Právne zastupovanie odporkyne bolo opodstatnené, keďže súd návrh zamietol v dôsledku ich aktivity - argumentácie uvedenej v písomnom podaní z 30.01.2015 a prednesenej na pojednávaní 09.02.2015. Nepovažuje za správnu argumentáciu navrhovateľa, že nie je možné priznať náhradu za stratu času advokátskemu koncipientovi, ale len advokátovi. Advokátsky koncipient je zamestnancom advokáta, ktorý ako substitučne splnomocnený právny zástupca vykonáva úkony právnej služby v rámci výkonu svojej pracovnej činnosti. Takto sa zúčastnil aj predmetného pojednávania, pričom v dôsledku zastupovania na pojednávaní si nemohol plniť svoje povinnosti v sídle advokátskej kancelárie, čím došlo k vzniku nároku na náhradu za stratu času. Vyhláška č. 655/2004 Z.z. v žiadnom zo svojich ustanovení neustanovuje, že advokátskemu koncipientovi pri právnych úkonoch vykonávaných mimo sídla advokátskej kancelárie nevzniká nárok na náhradu stratu času. Dodala, že v danej veci neexistujú žiadne zákonné dôvody a ani žiadne vecné dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo možné náhradu trov konania jej nepriznať. Na základe uvedeného odvolaciemu súdu navrhla, aby rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti potvrdil ako vecne správny a zaviazal navrhovateľa aj na náhradu trov odvolacieho konania, a to vo výške 31,98 Eur.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania je potrebné zmeniť podľa ust. § 220 O.s.p., a to z týchto dôvodov:

Odvolaním navrhovateľa bolo napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa iba vo výroku o náhrade trov konania odporkyne, preto odvolací súd preskúmaval iba túto odvolaním napadnutú časť rozsudku a vo zvyšnej časti (vo veci samej) zostal rozsudok súdu prvého stupňa právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 15 písm. a),b) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, advokát má popri nároku na odmenu aj nárok na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy a nárok na náhradu za stratu času.

Podľa § 16 ods. 4 citovanej vyhlášky, na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa ust. § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Z obsahu spisu vyplýva, že po vykonaní úkonov v rámci prípravy pojednávania ,vstupe vedľajšieho účastníka z vlastného podnetu do konania na stranu odporkyne, súd prvého stupňa po vo veci vytýčil pojednávanie na 09.02.2015. Následne právny zástupca vedľajšieho účastníka zaslal súdu plnú moc na zastupovanie odporkyne v konaní a taktiež vyjadrenie odporkyne k veci samej. Nariadeného termínu pojednávania dňa 09.02.2015 sa osobne zúčastnila odporkyňa a právny zástupca odporkyne a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne v osobe substitučne splnomocneného advokátskeho koncipienta. Na uvedenom pojednávaní po vykonaní výsluchu odporkyne a prednesení stanoviska zo strany jej právneho zástupcu došlo k vyhláseniu rozsudku, ktorým bol návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietnutý. Po vyhlásení rozsudku právny zástupca odporkyne zaslal súd písomné vyčíslenie trov konania odporkyne- trovy jej právneho zastúpenia- vo výške 536,11 Eur, ktoré mu v uplatnenej výške, vrátane náhrady cestovného a straty času boli priznané.

Vychádzajúc z obsahu odvolania navrhovateľa a s prihliadnutím na vyššie popísaný priebeh konania je v aktuálnom procesnom štádiu sporným, či odporkyni prislúcha náhrada trov právneho zastúpenia právnym zástupcom aj v časti uplatnenej náhrady za stratu času v súvislosti s jej zastupovaním advokátskym koncipientom na pojednávaní dňa 09.02.2015, ktorú súd prvého stupňa odporkyni priznal celkovo vo výške 134,20 Eur vrátane DPH. S týmto postupom súdu prvého stupňa sa však odvolací súd nestotožnil, keď za opodstatnenú považoval odvoláciu námietku navrhovateľa , poukazujúcu na účel inštitútu náhrady za stratu času advokáta, ktorým je finančná kompenzácia časovej straty, počas ktorej advokát v dôsledku prepravy nemohol efektívne vykonávať svoju činnosť odborného charakteru. Náhrada za stratu času v zmysle ust. § 17 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. patrí advokátovi pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je jeho sídlom, a to za čas strávený cestou do tohto miesta a späť, teda jej zmyslom je paušálnym spôsobom kompenzovať príjem, ktorý by advokát za uvedený čas mohol dosiahnuť poskytovaním právnych služieb. Nakoľko v preskúmvanej veci sa pojednávania vytýčeného súdom prvého stupňa dňa 09.02.2015 nezúčastnil osobne advokát JUDr. M. U., ale na zastupovanie substitučne splnomocnil advokátskeho koncipienta Mgr. S. G., je zrejmé, že advokát nebol v dôsledku nevyhnutnosti prepravy svojej osoby na miesto konania pojednávania

z objektívnych dôvodov limitovaný vo výkone svojej advokátskej praxe a aj v čase, ktorý substitučne splnomocnený advokátsky koncipient strávil cestou na pojednávanie, mohol vykonávať iné úkony právnej služby. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd konštatuje, že náhrada za stratu času je výlučne viazaná na advokáta, pretože iba v prípade poskytovania právnej služby osobne advokátom je splnená podmienka existujúceho objektívneho dôvodu, pre ktorý nemôže poskytovať inú právnu službu.

Pokiaľ ide o odvoláciu námietku navrhovateľa, týkajúcu sa celkovej účelnosti právneho zastupovania odporkyne v konaní, odvolací súd túto nepovažoval za dôvodnú. Každý má právo na to, aby hoci aj v jednoduchej, skutkovo a právne menej zložitej veci bol zastúpený advokátom, pričom toto ústavne zaručené právo môže uplatňovať v rámci celej republiky. Účelnosť právneho zastúpenia odporkyne v konaní nepochybne preukazuje aj tá skutočnosť, že s poukazom na argumentáciu jej právneho zástupcu v konaní, bol návrh voči nej v celom rozsahu zamietnutý.

S ohľadom na vyššie uvedené skutkové zistenia odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa o trovách konania v časti náhrady za stratu času priznanej odporkyni vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Preto odvolací súd postupom podľa ust. § 220 O.s.p. zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti tak, že náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia odporkyne znížil o sumu uplatnenej náhrady za stratu času (134,20 Eur vrátane DPH), ktorá v prípade právneho zastupovania na pojednávaní advokátskym koncipientom dotknutému účastníkovi nepatrí, na základe čoho zmeneným výrokom zaviazal navrhovateľa ako neúspešného účastníka v konaní zaplatiť odporkyni náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 401,91 Eur, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal, keďže obaja boli v odvolacom konaní čiastočne úspešní.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.